

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Dignum dilecto meo ad potandum, labijsq[ue] eius ad ruminandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

erit eloquium tuum sicut uinum optimum. Tu autem adhæc.

¶ Dignum dilecto meo ad potandum, labijs eius ad ruminandum.

Et reuera, ut dicis, ita est, Sicut enim uinū optimum dignum regibus est ad potandum, labijs & dentibus eorum ad ruminandum, sic eloquium tuum dignum mihi est ad audiendum, cūctisq; amicis & testibus meis ad prædicandum. Quid faciemus uel quo ibimus cum tātis istis delectis deliciis? Nostri enim, qui primi ad istas delicias uocati sunt, uenire nolunt, sed abirent negligentes, alius in uillam suam, alius uero ad negotiationem suam, reliqui uero tenuerunt amicos nostros & contumelia affectos occiderunt. Quid igitur faciemus?

Luc. 14.

¶ Ego dilecto meo, & ad me cōuersio eius Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, cōmoremur in uillis. Mane surgamus ad uineas, uideamus si floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica Ibi dabo tibi ubera mea, Mandragoræ dederunt odorem in portis nostris. Omnia poma noua & uetera, dilecte mi, seruauit tibi.

Egrediamur in agrum.
Lucæ. 4.

¶ Hæc ego dilecto meo locuta sum, & ad me conuersio eius, uidelicet non improbando, imo propositum hoc habendo, ut egrederemur,